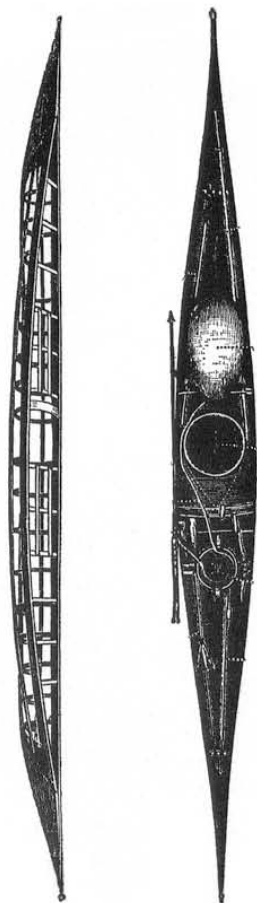

Nyhetsbrev

nr 14 dec -00

FLER
SPINDLAR
SÖKES

RUNT
DANMARK
I KAJAK

KÅSERIER

FÄRD-
BERÄTTELSE

M.M.

KONTAKTNÄT FÖR KAJAKFÄRDSPADDLARE

Jag kliver ut på förstubron och möts av femti hungriga, uppfordrande blickar.

-Go´morrn ulltottar och charmtroll! Ledsen, men jag råkade inte händelsevis få med mig någon hö-tapp hemifrån.

-Bääåååå!!!!

Jag traskar iväg ner mot snickerboa och den dammiga blåskjortan doftar svagt av tjära; jag slipade av en gammal pall i går. Den låg slängd bland annat bråte i en av gårdens många förfallna hundraåriga bodar och jag tyckte den förtjänade ett bättre öde.

Omgiven av det vänliga och omväxlande sörmländska kulturlandskapet med skogar, sjöar, fält, betesmarker och små slingrande grusvägar, mår jag faktiskt riktigt gott! Det är annat än att bebo en betongbunker i mellansvensk småstads förortslandskap! Nä, jag trivdes aldrig nåt vidare på Brandkärrsvägen.

Rätt gissat!! Jag har flyttat igen! Ni som hängt med i Kontaktnätet några år och kunnat följa mina irrfärder, börjar säkert stilla undra vad jag håller på med. Varför alla dessa adressbyten???

Lena klagade över att jag snabbt fyller hennes M-sida i adressboken och jag började fundera på att även byta efternamn. Xarentzius kanske....?? Då kan jag säkert få en alldeles egen sida i folks adressböcker!

Alltså:

Åter ny adress till Kontaktnätet och Nyhetsbrevets redaktion!

Kontaktnätet

c/o Karin Mentzing

Ålberga Gård

610 50 Jönåker

Sverige

tel 0155 722 60

karin.mentzing@swipnet.se

Angående medlemsavgift:

Du ska **INTE** betala ny medlemsavgift ännu!!!!

Det har nu gått låååååång tid sedan Nyhetsbrev nr. 13 kom ut och jag har erhållit ett antal oroliga anrop från medlemmar som tror sig ha missat att betala avgiften och från medlemmar som tror sig blivit bortglömda. Dessutom tycks några av er ha lagt in någon automatbetalning från era Postgiron, ty jag har emottagit hundralappar vid samma tid varje år, och hittills har det ju stämt ganska bra, ny medlemsavgift ungefär frampå senhösten. Men nu ligger jag som sagt låååångt efter med produktion av Nyhetsbrev och du har hittills bara fått ett nummer för den senaste hundralappen.

Jag har skrivit väldigt mycket de senaste åren och börjar känna mig lite uttömd tror jag. Det är just nu faktiskt mycket roligare att ägna min tid åt mer handfast verksamhet, såsom snickeri, trädgårdstäppa, hjälpa till lite på gården o.s.v. och jag finner alltid på hundra ursäkter till att inte sätta mig vid datorn!

HJÄLP!!!

*DENHÄR SPINDELN HAR TAPPAT TRÅDEN OCH BEHÖVER
KOMPANJONER!! FLER SPINDLAR SÖKES!*

Ja, jag mäktar inte med att driva detta Kontaktnät ensam längre.

Registerspindel

Jag behöver i första hand hjälp med medlemsregister, så du som känner dig hågad att ta hand om detta, snälla hör av dig snarast! Dels handlar det om att föra in nyblivna medlemmar i rullorna och sätta samman medlemsförteckningen, dels att till varje Nyhetsbrev skicka mig en lista på ändringar för gamla medlemmar samt lista med de nya sedan sist. Det innebär också att inför distribuerandet av Nyhetsbrevet, skriva ut namn och adress på etiketter, en åtgärd som kan tyckas busenkel för den som kan, men för mig är det en hel dags jobb varje gång att åter sätta mig in i hur att koppla ett dokument och sedan få rätt storlek på etiketterna och alltsammans på samma etikett....

Rapportörspindlar

Jag skulle också önska att några vill engagera sig i att samla in fakta, uppgifter o.s.v. och skriva material om alltifrån "hänt sen sist" och "saker på gång" till utvärdering av olika prylar för kajaking, information om organisationer, recensioner av böcker o.s.v., reportagejobb helt enkelt. Helst skulle jag se att någon/några

från vart och ett av länderna Danmark, Finland, Sverige och Norge kunde ta sig an dessa uppgifter, så att vi får en bredare och mer omfattande bild av vad som timar i de olika länderna.

Det har tillkommit en hel del nya medlemmar sedan medlemsförteckningen kom tillsammans med Nyhetsbrev nr. 13. Runt 70 stycken vill jag minnas!! Och många av dem är finska, danska och norska kajakister, jättekull! Hursomhelst har jag inte gjort någon sammanställning över dessa nya medlemmar, ej heller över adressändringar och liknande för gamla medlemmar. Jag brukar ju publicera dessa uppgifter i varje nytt Nyhetsbrev, men jag hoppas på att någon ska känna sig hågad att ta hand om detta, och faktum är att med så många nya medlemmar, kan det till och med vara läge att göra en helt ny Medlemsförteckning.

Jag hoppas som sagt också på att bli fullkomligt överöst med fint artikelmaterial från er medlemmar, så att det någorlunda snart kan bli ett Nyhetsbrev nr. 15 också!

/Karin Den Förhoppningsfulle

Kontakt nätet får hemsida!!!??

Jag fick ett e-mail från nyblivne Kontaktnätsmedlem Marie Larsson i Göteborg, hon skrev "hej, jag tycker det vore skoj om Kontaktnätet hade en hemsida, jag kan göra en. Jag vet inte hur man gör, men jag kan väl lära mig."

Det är inte första gången jag får förslaget att vi borde ha en hemsida, men det är första gången någon spontant erbjuder sig att ta ansvar för en dylik, och jag blev genast jätteinspirerad! Det var i själva verket mycket denna inspiration som slutligen fick mig att komma igång med detta Nyhetsbrev.

Marie och jag har dryftat lite idéer om vad som skulle kunna finnas på hemsidan.

* Först och främst naturligtvis en introduktion med information om vad Kontaktnätet är för något, för dem som hittar sidan utan att vara medlemmar.

* En rejäl länklista som vi hjälps åt att sätta samman och göra levande och växande.

* Recensioner av litteratur, kajak- och friluftstillbehör o.s.v.

* Jag tycker oxå att vi kan ha ett artikelarkiv med artiklar som publicerats i tidigare årgångar av Nyhetsbrevet.

* Också medlemssidor förstås. Dessa ska helst bara kunna nås av medlemmar som måste logga in. Logginkod byts kanske varje ny medlemsperiod, vad vet jag. Hur fungerar sånt??

På medlemssidorna ska medlemmar själva kunna lägga ut information om t.ex. turer, träffar och annat som är på gång och som medlemmar kan hänga med på.

Jag hade tanken att oxå lägga dit aktuell medlemsförteckning, åtminstone de som vill finnas där, men kanske är det ingen bra idé att lägga ut sånt på internet....

Hursomhelst så kommer Marie att behöva all hjälp och alla tips som är möjligt att få. Hon håller just på att starta egen firma och jag kan tänka mig att tiden blir ganska knapp för henne framöver. Kanske kunde det bli så att Marie har huvudansvaret för hemsidan, men att hon oxå har ett antal supportpersoner till sin hjälp, folk som kan detta med hemsidor och kan bistå med hjälp och tips.

Är du intresserad av att hjälpa Marie med detta, eller har du bara tips om något som hon kan ha användning för, så hör av dig till:

Marie Larsson
Såggatan 21E
414 58 Göteborg
tel: 031 14 34 14
henrik-marie@hem.utfors.se

Ja, må vi få en hemsida till Kontaktnätet! Jag har oxå funderat på att försöka byta namn på Kontaktnätet och Nyhetsbrevet och ska det ske, så borde det ske i samband med att vi får en hemsida!
/Karin

Namnbyte???

Kontaktnät för Kajakfärds- paddlare i Skandinavien.....

Ja, jag måste befunnit mig i en av mina värsta formsvackor när jag kläckte detta otympliga namn!

Det är inte bara otympligt, utan ordet "nät" har oxå kommit att bli så intimt förknippat med internet, att många tror att Kontaktnätet är något som har med internet att göra.

Jag insåg så småningom att namnet förmodligen är inkorrekt oxå; jag frågade mig strax om Danmark verkligen omfattas av begreppet Skandinavien. Lite senare fick jag anledning att fråga mig om ens Finalnd ingår i det som kallas Skandinavien, eller om det faktiskt bara är Sverige och Norge. Man brukar ju tala om Skandinaviska halvön....

Jag vet fortfarande inte säkert hur det förhåller sig.

En sak vet jag; att alla dessa fyra länder omfattas av begreppet Norden. Vilket väl även Grönland, Island, Färöarna och Svalbard gör? Det vore ju trevligt att få med kajakister även från dessa länder! Men hur är det med språken? Ätminstone islänningarna har ju sitt alldeles egna. Jag är redan tillräckligt bekymrad över

att det finns en massa finska kajakister som faktiskt inte känner sig nog hemma med svenskan, för att oxå känna sig välkomna i Kontaktnätet. Har faktiskt haft funderingar på om jag skulle våga be någon översätta Nyhetsbrevet till finska oxå.

Nå, **Norden** tycker jag trots allt är en bra utgångspunkt, och **kajakfärd** tycker jag är ett ganska korrekt och beskrivande ord för vad vi pysslar med.

Jag har funderat mycket över vad vi skulle kunna ha för namn och **Kajakfärd Norden** är det bästa jag kunnat komma på.

Nyhetsbrevet skulle helt enkelt kunna heta **Kajakfärd**.

Ett nytt namn bör vara så kort som möjligt, men ändå beskriva vad det handlar om tycker jag.

En annan aspekt är detta med internet, om vi nu ska ha en hemsida. Då är ä:et i Kajakfärd inte så lyckat....

Kajakresa? Kajaktur? ...hm, nä.

Har du idéer, synpunkter, tankar, vadsomhelst som kan hjälpa och muntra upp mig i detta bryderi, så delge mig!!!

/Karin Mentzing

Ny luft, nytt vatten

*från Långfärdspaddlarna i Kalmar
genom Sven Knutson*

Som ni alla såg i förra Nyhetsbrevet skrev Karin om vår flytt från Kalmar kanotklubb till segelklubben Kaparen i Kalmar.

Den beskrivning hon gav av situationen i vissa kajakklubbar stämmer ganska bra med den situation som utvecklades i vår klubb.

För att bevara den fina gemenskap vi har i vår långfärdsgrupp och för att kunna utveckla den i frihet såg vi oss till sist tvungna att göra något åt situationen.

Det föll sig naturligt i vårt fall att söka oss till segelklubben eftersom vi i vår grupp redan hade flera medlemmar som tillhörde Kaparen.

Allt har löst sig på ett sätt som vi alla är mycket nöjda med. Inte minst segelklubben som är mycket utåtriktad och expansiv. De fick i vintras en SM-mästare i D.N.-isjakt och bildar till vintern en långfärdsskridskogrupp. Vårt nya kanothus står färdigt med 64 platser första veckan i juni.

Gruppen är mer sammanhållen nu än tidigare. Vissa kände starkt obehag där vi var tidigare. Pekpinnar och avundsjuka skapar ingen trivsel.

I vårt fall var en skilsmässa den bästa lösningen. Men alla äkten-skap är unika och vi vill på intet

sätt propagera för någon skilsmäsoepidemi. I första hand försöker man givetvis jämkä och finna vägar förbi blindskären.

Nu är vi emellertid i full gång på vårt nya ställe sedan i våras.

Onsdagen den 17:e maj hade vi säsongsavslut för inneaktiviteterna, samtidigt som vi firade av en av våra kompisar som slutar sitt arbete och börjar paddla på heltid.

När vi är inne på det ämnet kan vi hälsa från sommarens verkliga långpaddlare. Vi hade besök av Bengt Hansson den 24:e april.

Vi hjälptes åt några stycken att baxa in hans maxtungå kajak i klubbhuset. Någon undrade om han hade försett den med blyköl inför den långa turen. Hur som helst var det trevligt att träffa Bengt.

För de som vill besöka oss, vare sig ni kommer med bil eller kajak, så finns vi på Svensknabben i Kalmar.

Bilburna behöver bara fråga någon kalmarbo, alla vet var Svensknabben ligger.

Kajakburna söker sig till viken norr om Ölandsbron. De gula husen nere vid vattnet är vårt nya hem.

Välkomna!

Två stora kajakister har lämnat oss i förtid

Victoria Jason från Winnipeg fick vid endast 44 års ålder två hjärnblödningar. När hon återhämtat sig från dessa, beslutade hon att överge sitt arbete och göra verklighet av en dröm; att paddla kajak längs Canadas nordkust.

I sin gula "Windson" gjorde hon flera längre turer, ibland ensam, ibland med sällskap av andra. Hon gjorde sig känd som den som återförde kajaken till inuiterna och startade bl.a. kajakskola och så småningom en eko-turism firma med guidade kajakturer i byn Kugaaruk. I våras fick hon vid 55 års ålder ge upp kampen mot en elakartad hjärntumör och fotografen/kajakisten Phil Hossack skriver i sitt avsked i den canadensiska tidningen "Kanawa"; "*Victoria Jason departed on a new journey. She died from a brain tumor, the only challenge she could not overcome.*"

Om sina kajakfärder i Arktis har Victoria skrivit boken "*Kabloona in the yellow kayak*". (Kabloona är inuiternas ord för främling) Hennes nästa bok; "*Kabloona: Return to the Arctic*" blev tyvärr aldrig färdig.

Norrmannen **Roy Willy Johansen** 37 år gammal, maratonpaddlare av världsklass, femfaldig vinnare av Arctic Sea Kayak Race samt vinnare av flera andra havstävlingar, gav sig i mitten av juli iväg från Sisimiut på västra Grönland, för att paddla i Leiv Eirikson's spår till Vinland. Du kan läsa om expeditionen på www.vinland2000.com jag tror att sidan fortfarande är i funktion. Roy räknade med att nå L'Anse-aux-Meadows på Labrador's nordspets, i tid för firandet av Leiv Eirikson dagen, 1000 år efter att han först landade där.

Roy korsade med stort besvär Davie's Strait. Han möttes av mycket hårt väder med stor och svår sjö. Redan sex timmar efter att han lämnat Sisimiut blev han sjuk. Kräktes och hade feber i

1½ dygn. Efter tre dygns oavbruten paddling över öppet hav, utan möjlighet att gå iland, var han så utmattad att han somnade i kajaken. Han vaknade en stund senare liggandes i det iskalla vattnet med 6-7 meter höga vågor - kajaken hade kapsejsat. Han lyckades ta sig till ett isflak för lite sömn, men vaknade strax av att isflaket höll på att spricka och fick så brått att komma i kajaken, att reservpaddeln, nästan allt dricksvatten samt en del mat blev kvar på isflaket. Han hittade ett stabilare isflak och somnade gott. 10 timmar senare vaknade han av att en isbjörn höll på att undersöka hans kajak.

Slutligen nådde han Baffin Island's kust och kunde få mat, vatten och bränsle utkört av helikopter. En läkare undersökte hans inflammerade armar och frusna händer och ben, varpå han blev sänd till sjukhus där han behandlades på för frostsckador grad 2 i benen. Roy repade sig snart och for tillbaka till sin kajak för att fortsätta färden. Nu kom han strax in i skyddade vatten och färdades genom lugna flod- och insjösystem. Rena E4-an för en paddlare som Roy, och alla trodde mycket riktigt att nu hade han klarat färden, det var bara transportsträcka kvar. Söndagen den 24 september hittades han död i sin kajak, som satt fastkilad mellan några stenar vid strandkanten av insjön Melville. Han hade drabbats av en hjärtinfarkt.

Roy Willy var med sin glada, varma och optimistiska personlighet, en mycket omtyckt och respekterad kille överallt där han dök upp. Liksom så många andra norrmän, var han en stor älskare av natur och friluftsliv och han ledde otaliga turer både i hav, sjö och över fjäll. Jag tror att alla ni som någon gång träffade Roy, känner som jag, att hans död är mycket svårt att acceptera Han var så i högsta grad levande.

Jag hoppas att de har ett stort hav med långa vackra kuster där i Paradiset!!

/Karin Mentzing

Mysteriet på Stenskär

29-30/6 2000

*en berättelse av Västersaltet Lettmann
med utskriftshjälp av husse Bengt Jönsson*

Bland oss kajaker har det länge gått ett rykte om att det ligger en kvarnsten på Stenskär. En kvarnsten? Stenskär är ju ett litet skär, ett av de yttersta utanför Vrångö i Västergötlands skärgård.

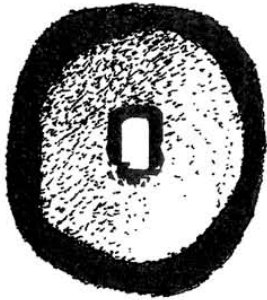
Jag har i en vacker ceremoni blivit döpt i champagne till *Västersaltet*. Jag är mycket stolt över mitt namn som är fornnordiska och var vikingarnas namn på Skagerak och Kattegatt. Mitt efternamn är Lettmann. Jag är invandrare från Tyskland men har aldrig blivit mobbad för det. I stället har jag märkt en viss avundsjuka från andra kajaker på grund av mina vackra linjer och på grund av mitt utomordentligt effektiva roder. En del kajaker säger att en kajak inte behöver något roder, men det är också bara avundsjuka.

Bengt, det är han som fått äran att sköta framdrivningen, och jag beslöt oss för att undersöka det där med kvarnstenen på Stenskär.

Jag blev upplagd på biltaket och ordentligt fastspänd för turen till Fiskebäck. Det var skönt att komma ut ur garaget och känna friska vindar runt bogarna. Väl framme i Fiskebäck fick jag svälja packning för ett par dagar. Vädret var fint med 4-5 m/s nordlig vind. Vi tog kurs ner förbi Knarrholmen och in i Donsö ränna, ut mellan Kårholmen och Vrångö till södra änden på Lökholmen.

Efter rast med skeppsråd på Lökholmen sätter vi kurs mot Stenskär med dess kummel. Det blåser 6-7 m/sek. och vi kan se hur vågorna bryter mot Stenskär. Skäret är njurformat så det skall nog inte bli svårt att få lä för sjön och bli möjligt att gå i land.

Jag ligger uppdragen på en slät berghälla, men annars föredrar jag att ligga på en mjuk fin sandstrand. Bengt går runt skäret flera varv men inte hittar han någon kvarnsten. Stor besvikelse. Man kan tydligen inte lita på kajakrykten.

Bengt vill trösta sig med en glass, så vi styr in mot Vrångö. Vi passerar en hemmafiskare i en öppen båt, det är en gammal man i Bengts ålder. Han har den vanliga fiskarutstyrseln, stövlar, orange regnställsbyxor och blåblus med blå galonärmar.

Vi stannar upp och hör hur det är med fiskelyckan. Han säger att här inne vid land är det dåligt, men ute vid Lökholmen där vi såg honom tidigare på dagen fick han ganska bra. Vi frågar honom vidare hur det är med ryktet om en kvarnsten på Stenskär. Han skrattar så smått och säger att nog låg det en kvarnsten där ute, men den bärgades för ungefär ett år sedan och ligger nu på Vrångö uppe vid affären.

Bengt fick sin glass och var och tittade på kvarnstenen. Den är ungefär en och halv meter i diameter, ca 30 cm tjock och har ett fyrkantigt hål i mitten. Men det stora mysteriet kvarstår. Hur hamnade kvarnstenen på Stenskär? Var det kanske en skuta med kvarnsten i lasten som förläste där ute för länge sedan?

Multipurpose- products for kayaking

ETT UTDRAG UR KÅSERIET "KLUBBTUR 96 - en paddeltur i Piteå skärgård"

av Leif Strandberg

- Jaså, det är fläsk i år igen?
- Jamen självklart. Det är ju det här jag längtar efter; att paddla är ju kul, men att steka fläsk....
- Men kursen om "Kost och Motion" då?
- Du menar kolhydraterna?
- Visst minns du? "Kolhydrater är bästa bränslet. Fett bara lagras och sparas."
- Ja, det var en jävla kurs.

När istret är slut och Renörafyren är det enda som orkar blinka, sover redan Mattias och Tomas någonstans där inne i kätans dunkel. När jag tänder ett par enestickor i den lilla spisen i kätans mitt, blir det behagligt ljusst och Leif och jag piggnar till en aning.

- Man skulle haft en kudde, så vore det här perfekt.
- Men har du inte kvar ett kilo av det

- rimmade fläsket?
- Jovisst, men hurså?
- Som kudde.

Det behövs inte mer, så piggnar vi inte bara till, utan kommer igång med våra ousinliga resone-mang om att utveckla friluftsliv i allmänhet och kajakpaddling i synnerhet. Det rimmade fläsket visar sig vara en bra ingång.

-Rimmat sidfläsk är en fantastisk sak. En verklig multipurpose-product. Under själva paddlingen är det en alldeles underbar sittdyna. Det formar sig väl under stussen, det har ju själv suttit där en gång.

- På en gris ja....
- What's the difference?
- Ja, okey då, jag köper det där med sitsen, men sen då?
- Ja, sen är det då kudden. Under natten. Och det bästa med kudden är att håret då tar upp en del ister och flott och det är bra ur många synpunkter.
- Vilka då?
- Jamen, du förstår väl... först får du en fin och slät frisy och när du liks kammar dig är det bara att stänka ner en liten slatt i stekpannan, så har du stekflottet där.
- Perfekt!
- Och sen på kvällen steker du några skivor...
- Och av svålen som blir över gör man Teva-sandaler.
- Allt enligt den berömda jim-danielssonprincipen. "Varje pryl ska ha flera syften."

Detta samtal är del av en seriös, ständigt pågående och aldrig avslutad seminarieserie som så småningom avses utmyнна i den uttömmande avhandlingen "Sea kayaking in subarctic area" som dessutom ska nedskrivnas på engelska. Detta med sidfläsket går alltså in under rubriken "Multipurpose, survival and seakayaking".

Vi har redan avhandlat ett flertal kapitel, där "Odour and sea kayaking; How does a Svalbard really smell?" kanske är det avsnitt vi hitintills är mest nöjda med.

Vi har alltså grundligt undersökt hur friluftslivet egentligen doftar. Vår utgångspunkt bottenar i ett ifrågasättande, gränsande till misstro, över högpöetiska men överspända doftskildringar från friluftslivet. Det är kort och gott för mycket snack om granskogar, blomsterängar och saltvatten i utemagasin och turistbroschyrer. Vi säger bara; ullunderställ, neoprensockor och paddeljackor, så tror jag ni förstår vårt forskningsperspektiv. Erfarenhetsbaserad kunskap! Empirical correctness! Det är vår forskningsdesign och vårt motto!

För att inte endast ha ett korrekt utgångsläge, utan även en stringent kvantifiering av våra resultat, har vi utarbetat tydliga kriteriegränser. Vi använder näsklämmor som gränsvärden. Om du behöver fem näsklämmor talar vi om en verklig highlight; dit hör exempelvis Leffe's paddeljacka. Tyvärr är den ännu, men av förklarliga skäl, testad endast av Leffe själv. Men enligt ut-

sago är den en klassiker, särskilt vid själva avdragningsögonblicket.

Ett stycke näsklämma betyder uttårdlig och ingen näsklämma alls.... ja, då talar vi inte längre om outdoorlife utan om så kallad "armchair-kayaking".

Hade det inte varit för sittbrunnsöppningarna, hade artikeln varit klar. Men vi anser att vårt forskningsteam genom att lansera variabeln "odour" kommer att bibringa slutlig klarhet i den schism som länge rått beträffande sittbrunnar och dess öppningar. Stor eller liten? I en förstudie är vi redan på det klara med att den stora öppningen med sina två näsklämmor är att föredra framför den mindre (fyra näsklämmor) då den förra vädras ur betydligt snabbare.

Ett annat uppslag som vi tror mycket på är; "Go native" eller "Back to basic" som avhandlar ursprungliga redskap och materialval. Där samarbetar vi med Argaladei och stenåldersmuséet i Vuollerim och är just i färd med att ur två stycken urtagna sjukilos gäddor, framställa ett par paddelhandskar. Gäddkäftens grepp om paddelskiftet är oslagbart och hela produkten är chic, funktionell, ätlig och som sagt naturlig.

Vill du läsa mer?

Häftena "Kajakkåserier", "Min långfärd längs norrlandskusten" och "Min långfärd längs västkusten" finns att beställa från:

Leif Strandberg, Norrgatan 55
941 50 Piteå, tel: 0911 196 79
leif.strandberg@mh.luth.se

Havkajakroernes rød-hvide bånd

- Danmark rundt i kajak -

Ved generalforsamlingen i Oktober år 2000, besluttede foreningen at oprette en dansk pendant til det svenske Havspaddlarnas Blå Band og det finske Blå-Vita Band.

Man får det rød-hvide bånd ved, at ro rundt om Danmark i kajak. Turen skal foregå af en løst fastlagt rute, og under overholdelse af et bestemt regelsæt. Det er ikke nogen konkurrence, men antallet af dage, der bruges på turen, registreres af foreningen.

Betragt det rød-hvide bånd som en udfordring og en undskyldning for at komme på en sjov langtur.

Regler

Start og måldato skal skriftligt anmeldes. I start-anmeldelsen skal angives navn og alder på den eller de som vil forsøge sig. Desuden skal angives hvilken kajak og hvilke sikkerhedsudstyr, der anvendes.

Startpunkt: Vidåslusen i Vadehavet vest for Højer(N54°57,8' E8°39,6'). Herfra roes nord langs vestkysten indtil Grenen. Videre mod syd indtil Storebælt krydses til Sjælland. Nord og med uret rundt om Sjælland indtil Storebælt igen kan krydses. Syd om Fyn indtil Lillebælt kan krydses. Videre mod Flensborg fjord.

Slutpunkt: Grænseovergangen i bunden af Flensborg fjord ved Kollund skov(N54°49,9' E9°25,3'). Turen afsluttes ved at lægge hånden på grænsesten nr 1 på den danske side af grænsen.

Turen skal foretages i kajak som en langtur. Dvs al udrustning inklusiv proviant og kort skal medbringes af roeren selv.

Bytte af kajak eller møde med følgebil og lignende for komplementering eller aflastning af udrustning er ikke tilladt. Skulle kajakken blive stjålet under turen, må en ny kajak dog anskaffes med hjælp udefra. Samme gælder for sikkerhedsudstyr såsom pagaj, svømmevest, kompas og lignende.

Roeren skal selv skaffe sin proviant på turen. Ligeledes skal eventuelle reparationer foretages af roeren selv.

Hele turen skal foretages i havet uden overbæring.

Roeren må ikke benytte sig af sejl, drage eller lignende for fremdrift men skal ro hele vejen.

Dog er det tilladt at trække kajakken efter sig i et tov, i lavvandede områder mellem Vidåslusen og sydspidsen af Skallingen (Skalling Ende - N55°28,5' E8°17,8').

Hver dagsetape skal indtegnes på et kort samt bogføres i en medbragt logbog. Alle dage fra start til slut regnes som hele ro-dage.

Der er ingen kontrol af om reglerne overholdes undervejs. Det er op til roerens moral at overholde reglerne. Efter turen skal roeren over for en jury, redegøre for sin tur. Alle som fuldfører den ovenfor beskrevne tur under overholdelse af disse regler får Havkajakroernes Rød-Hvide Bånd. Samme roer kan erobre båndet flere gange.

Danmarks nordligaste punkt

av Jim Danielsson

Yttersta spetsen av Jylland kallas för Grenen och ligger tillika helt nära Danmarks nordligaste punkt. Här möts strömmarna från Skagerak och Kattegatt och de kan bilda ett skummande inferno utanför de sandiga och grunda stränderna.

Hit har jag en gång cyklat och som många andra besökare stått i vattnet med ena foten i Skagerak och den andra i Kattegatt betraktande strömvågornas diskodans över de gyllengula sandreven. Från relingen på Englands-färjan har jag på avstånd sett Skagens fyr och de tydligt framträdande strömdraperingarna som från udden sveper långt ut i de båda haven.

Denna gång skulle jag göra ett försök att runda udden med min kajak. Genom idog paddling hade jag "dragit fram" mitt färdstreck från Sverige till Fredrikshavn och Skagens fiskehamn. Icke utan bånvankades jag udden, jag var beredd på att ta en lång omväg ut i havet för att undvika det värsta kaoset i sjön. Men det blev istället ett välkommet antiklimax.

Denna morgon låg havet nämligen helt blankt och utan några som helst svårigheter passerade jag den sandiga udden på bara ett par meters avstånd. Stränderna var vid denna arla timma helt öde och folktomma. Efter udden färdas man först i västnordvästlig riktning och når den nordligaste punkten vid Nordstrand efter cirka två kilometers paddling. Därefter svänger landet av söderut och Skagens mäktiga fyr försvinner sakta bakom vänster skuldra.

Havet är ännu blankt men surfen in mot sandstränderna bryter och brusar ständigt. Ligger på parallellkurs med land några hundra meter ut och håller ett vakande öga ut mot öppna havet. Moln börjar hopas och snart mullrar åskan. Åtta timmar och tjugo minuter efter starten från 53 kilometer avlägsna Skagen (medelfart 6,36 km/tim) slinker jag med stor lättnad in i Hirtshals skyddande hamn medan ökande och växande sjö snabbt börjar torna upp sig utanför inloppet.

Tidigare införda "punkter":

Norges sydligaste	Nr 10 sept	1999
Sveriges östligaste	Nr 11 nov	1999
Danmarks västligaste	Nr 12 jan	2000
Sveriges sydligaste	Nr 13 apr	2000

Kustpaddlingar år 2000

Årets Blå och Blå-Vita Bands-paddlare har gått i mål, godkänts och bokförts. 10 kajakister har genomfört paddlingen av sveriges kust och SAMTLIGA är pojkar/karlar/män!! Tre kajakister har genomfört paddlingen av finlands kust och SAMTLIGA är svenskar!! Matti Seppänen var förtvivlad när han rapporterade om detta!

Dessutom hade han då nyligen bevittnat världshistoriens första landskamp i snapsvisor, mellan Sverige och Finland. Gissa vilket land som vann landskampen???

Hi, hi, Sverige!! Fast det var en finsk visa som vann första priset, nämligen "Gudingen" av 80-åriga finlandssvenskan fru Mary Nybergh. Vilken melodi det var, minns nu inte Matti (för många snapsar?) men vi är överens om att detta är den perfekta truddelutten för vårliga paddelturer, det går åt mycket snaps för att hålla sig varm så års! Melodi får var och en alltså bestämma själv, välj förslagsvis en du tycker om!

GUDINGEN

av Mary Nybergh

När snapsen är kall som en natt i april
Och kniporna vänslas i viken intill
När gudingen ropar till ådan auuu!
Då gör vi som gudingen - tar den nu!

Nå, kustpaddlare var det!
Dom kommer här.

HBB-Sveriges kust

erövring nr. Namn, ålder, antal dagar, kajak

40. Erik Bröms (30), 57, VKV Off Shore
41. Hannibal Thorsen (32), 39, ArcticExp.
42. Erik Leonsson (20), 61, Sibir Exp.
43. Pontus Lundberg (19), 61, Sealion Fastnet
44. Peter Unold (29), 60, Esplora
45. Åke Struwe (28), 48, NordkappJubilée
46. Erik Svensson (25), 48, ArtisanMillenium
47. Sven Abrahamsson (33), 54, VivianeLC
48. Pontus Gustavsson (29), 58, Buccaneer
49. Stefan Hahre (32), 58, NordkappJubilée

HBVB-Finlands kust

erövring nr. Namn, kajak, riktning

13. Gun Adolfsson, Viking, söder till norr
14. Jim Danielsson, Artisan, söder till norr
15. Bengt Hansson, Icefloe, söder till norr

"Svinesund till Haparanda i havskajak"

"Äntligen satt fotbollsdomaren i sittbrunnen...."

Det dröjde ett fyrtiotal paddlare innan boken om Havspaddlarnas Blå Band (HBB) kom.

Vetenskapsmän och kvinnor brukar tala om att det alltid behövs "A Critical Mass", (inte mess, men det kanske också blir kul) för att skapa ett extrakt. Och det krävdes kanske 40 HBB:are för att skapa en bok, kan man anta. Jag vet flera (än undertecknad) som haft litterära planer och vilja att skriva ned sina strapatser och troligen ligger det loggböcker, utkast och kartskitser i en hel del byrå-lådor hemma hos diverse långfärdspaddlare. Men då är det just det, att det skall göras. Och Bengt Larsson har gjort det. Två gånger dessutom. Paddlat runt kusten alltså. Och dessutom skrivit Boken.

Den färd som boken handlar om, genomförde han 1998, men då och då tar han oss med även på färden 1995. På så vis får man som läsare två HBB-böcker till priset av en. Bara det!

Boken är skriven i dagboksform och omfattar 54 kapitel, ett för varje paddeldag. Den innehåller även förberedelsebestyr och författarens reflektioner efter avslutad färd. I slutkapitlet finns en sammanställning som rör allt man behöver veta om HBB, "en guldgruva för kalenderbitare", enligt baksidestexten.

Sammantaget är det alltså en Måste-bok för alla långfärdspaddlare. Troligen kommer den att utöva samma lockelse som Jim Danielsson's 148 dagar i Havskajak.

Hur är det då att läsa en bok som egentligen, kapitel för kapitel, handlar om samma sak; hur Bengt och hans kajak (jo, det utvecklar sig till en riktig kärleks-saga dem emellan) mil efter mil, avverkar Sveriges kust? Jag tycker att det är kul och intressant! Blir det inte väldigt mycket upprepningar? Jodå. Det är tärtläger som upprättas och tärtläger som bryts, kaffe här och revbensspjäll där, vindar och vågor. Men denna liturgi -att få följa med på en lång och långsam resa- kanske är själva förtjänsten med boken. Vår moderna tidsanvändning med sina överfulla kalendrar, stress och utbrändhet, har något av lära av Bengts tidsmotto: "i fas med tiden".

Bengts bok hjälper dig som läsare att slappna av. Ta en dag i taget. Paddla på. Du kommer framåt och tre dagars inblåsning i Glommen är inte hela världen. Boken skall därför inte snabbläsas, utan läs den gärna med en kartbok vid sidan om, följ med och upplev hur mycket som fak-

tiskt händer i det långsamma och lilla formatet.

Det finns en stark reseberättartradition i vårt land, inte minst inspirerad av Selma Lagerlöf som en gång fick uppdraget att göra fäderneslandet påtagligt för svenska skolbarn, varpå hon skrev Nils Holgerssons underbara resa, till glädje för en och annan. Även om Bengt inte riktigt är i Selmas klass (vem är det?) återfinns hans berättelse i den svenska traditionen där landets geografi, åtminstone den kustnära, blir påtaglig:

-Jaha, man passerar verkligen Ringhals kärnkraftverk och under Öresundsbron. Och Kalmar slott ser man på långt håll, och genom Härnösand kan man paddla, och stenrösen som markerar riksgränser heter Riksrosen....

Javisst, lär man sig mycket om sitt land!

För den läsare som själv är långfärdspaddlare känns orter och passager välbekanta.

Vår gemensamma långfärdspaddlarhistoria längs kusterna har snart skapat samma entoniga men trösterika mantra som sjöväderrapporten:

Svinesund, Tjurepannan, Falsterbo kanal, Kalmarsund, Öregrundsgrepen, Gävlebukten, Skags udde och fast packis i Bottevik. Det välbekanta finns även i Bengts bok och gör det lätt att följa med och återminnas egna färder.

-Jaha, han tog den vägen över Laholmsbukten.

-Hoppsan, han färdades genom Piteå!

Och som sagt, med hjälp av en karta blir läsningen verkligen en medläsning och kanske även ett medpaddlande. Förresten, varför har inte kajakberättelser läsbara kartor som illustrationer?

Det är också givande att möta de många människor Bengt själv möter.

Människor får stor plats i boken och även den hemmavarande hustrun är starkt närvarande. Några får kanske nog så stor plats, kan jag tycka.

För en pitebo, som undertecknad, är det i alla fall glädjande att vi norrlänningar tycks hålla standarden att vara generösa och välkommande.

Bengts bok är en hyllning till friluftsliv i allmänhet, kajakpaddling i synnerhet och en särskild sorts kajak så där alldeles i synnerhet. Den rekommenderas. Boken alltså.

Leif Strandberg

Bengt Larsson

"Från Svinesund till Haparanda i havskajak"

Bengt Larssons förlag

kan beställas genom författaren,
tel: 08-560 401 11

266 sidor

54 svartvita bilder.

Arctic Sea Kayak Race

av Karin Mentzing

Lite fakta om arrangemanget

ASKR består av tre delar; **Race** i vilket man tävlar, **Ramble** i vilket man paddlar turer och **Camp** vilket är en kurs för nybörjare och lite erfarna paddlare. Ramble brukar dessutom delas in i några grupper med olika nivå på turerna, alltifrån ganska färska paddlare till de mer garvade som paddlar 30-40 km/dag i bitvis ganska utsatt miljö.

ASKR är förlagt i Vesterålen, alldeles norr om Lofoten i Norge, det var i år tionde gången arrangemanget gick av stapeln och man har valt en vädermässigt ganska stabil period, sista veckan i juli.

C:a 100-150 personer brukar delta och de flesta väljer Ramble, ett tjugotal deltar i Camp och uppemot 15 brukar mäta sig i Race.

Upplägget har varierat lite från år till år. Från början genomfördes både Race och Ramble som en tur med övernattnig på olika ställen, nu har man alltmer övergått till att ha ett basläger varifrån Race och Camp utgår och Ramble har vissa år delvis också utgått från basläger, vissa år gjort turer under de tre första dagarna och förenats med resten av gänget i baslägret på onsdag kväll då man erbjuder en gemensam middag med vidhängande festligheter. Race har sedan lämpligt nog en vilodag på torsdagen. (-Nu kan man dricka öl, hördes en rejsare säga på onsdagskvällen)

Arrangemanget **avslutas** på fredagen med **maraton** 42 km och där brukar både Race och många från Ramble delta, dessutom kan man delta i bara maraton separat, utan att vara med tidigare under veckan, så det brukar även dyka upp några nykomlingar då.

På fredag kväll inbjuds samtliga deltagare till avslutning med gemensam middag varpå prisutdelning följer och sedan utbryter **fest**, som för de tappra brukar pågå till frampå morgonkröken.

Prisutdelning omfattar inte endast Race, utan sponsorer har skänkt allehanda ting som lottas ut bland samtliga deltagare. Varje år lottas också ut en havskajak bland de deltagare som genomfört hela sin del av arrangemanget, vilket för Race och Ramble även innefattar maraton.

Camp

För att delta i Camp krävs just ingenting i fråga om skicklighet och erfarenhet av kajakpaddling, utan själva meningen är att man ska lära dessa saker under veckan.

Camp har **basläger** där man företrädesvis bor i sitt tält, men det finns även begränsade möjligheter att hyra in sig i rum. Vid baslägret finns duschar och toaletter.

Dagarna ägnas åt att gå igenom alla de **grundläggande färdigheterna för kajakpaddling**, såsom rakt fram paddling, manövrering, balans och räddningstekniker. Man går även igenom färdplanering, navigation, lite sjukvård såsom nedkylning och en del annat.

Många går denna kurs första året de är på ASKR och deltar sedan i Ramble nästa år.

Det är också en del paddlare från länder utanför Skandinavien som deltar i ASKR och dessutom var två av årets instruktörer från Amerika, så mycket av undervisningen sker på engleska, men det fanns även några norska instruktörer som kunde hjälpa till med översättning om det blev nödvändigt.

Ramble

För att delta i Ramble krävs inte heller särskilt mycket. Gruppen delas som sagt upp och turerna anpassas efter deltagarnas färdigheter. Du bör dock kunna paddla ett par mil under en dag och hålla uppemot 4 km/timma om du inte ska bli alldeles utsliten.

Vill du delta i en grupp med mer erfarna paddlare, bör du obehindrat kunna paddla 30-40 km/dag, åtminstone 5km/timma och i bitvis ganska guppig mijö med lite hårdare vind och ibland kanske surflandningar.

Turerna anpassas också efter hur vädret är, framför allt när det gäller grupperna med mindre erfarna paddlare. Ligger havet lugnt kan man besöka exponerade platser, ofta med fantastiska fågelberg och vackra stränder. Går sjön hög, så håller man sig i skydd inne i fjordarna.

Race

För att delta i Race krävs naturligtvis betydligt mer. Du måste vara en ganska erfaren paddlare och ha god kondition. Du behöver vara van vid att paddla i öppet hav med både hård vind och stor sjö.

Distanserna varierar mellan 30-70 kilometer/dag och det är full fart som gäller om man inte ska bli alldeles avhängd.

Är du intresserad av att delta i Race, så kan du ta en titt i resultatlistan och jämföra tider och distanser med din egen paddling ifall du vill veta om det verkar kunna fungera. Räkna med alla sorters havs- och vädertyper under en distans, det kan vara alltifrån vindstilla flatvattenspaddling till hård vind och stor sjö.

Första gången jag hörde talas om ASKR, så framgick att det endast handlade om ett vansinnigt självplågeri för ofattbart atletiska kajakister. Jag fick veta att minst halva startfältet hade för vana att bryta tävlingen efter hand och att samtliga paddlare var totalt utslitna och med händer som mest påminde om något ur varuhusets köttdisk. Kanske var det litegrann på det viset ett tag, jag vet inte riktigt säkert, men säkert är att nuförtiden kan man utan bestående men delta i Race om man bara är en stark och van paddlare med god kondition. Under årets Race lade man t.ex. om rutter och kortade av några distanser p.g.a. hårt väder. Så något omänskligt macholopp handlar det i alla fall inte om.

Regler

Det finns vissa regler att iakttaga om du vill delta i Race. Till grund för detta ligger de internationella reglerna för kajakttävlingar och utöver dessa finns också några regler speciella för ASKR.

Dels handlar det om vad kajaken ska tåla för påfrestningar, eftersom man bitvis färdas i öppet hav med ibland hård sjö.

Dyk alltså inte upp med en ren rejs- eller motionsläda! Exempel på vad som paddlades i år: Viviane, Inuk, Seagull, Spitsbergen, en hembygd Thule samt en tysk havskajak som jag inte känner till namnet på.

Kajaken ska också ha minst två vattentäta skott eller flytelement, t.ex. uppblåsta flyt-/packpåsar.

Kajaken ska vara utrustad med fäst-anordningar för bärning/bogsering och för flottörräddning samt fäste för reservpaddel som alltid ska finnas med lättillgänglig.

Kajaken ska under tävlingen väga minst 40 kilo och det brukar ordnas med hjälp av sandsäckar vid invägningen. Vill du kan du naturligtvis medföra egen last så att kajaken uppnår denna vikt.

Tyvänn diskuteras man nu att sänka vikten till 20 kilo, vilket jag tycker vore väldigt synd. Det är ju trots allt ett havsrace och inte någon vanlig maraton eller liknande tävling, sådana finns ju redan gott om. De liknande havskajakrace jag känner till i världen, har just 40 kilo som minimivikt, så jag kan nog tycka att det vore bra om det blir till någon sorts standard så att samma regler gäller på alla ställen.

Under paddlingen ska man vara iförd kapell och flytväst samt lättillgängligt medföra pump eller annat redskap för effektiv tömning av kajaken, reservpaddel och kompass. Dessutom karta som delas ut från tävlingsledningen samt nödbloss som också delas ut vid registreringerna och ska sitta så att du lätt når dem, jag såg att flera hade tejpat fast dem på flytvästen med silvertejp.

Vidare ska man visa att man lugnt och kontrollerat klarar en soloräddning, det kan vara eskimåsvång eller t.ex. flottöruppgång.

Man ska vara helt självgående under tävlingen och inte mottaga hjälp eller support utifrån, t.ex. hänga på våg från annan båttrafik, mottaga hjälp med navigering o.s.v.

En paddel som går sönder tillåts bytas mot en likadan vid nästa etappstation och även kajaken får bytas mot en likadan ifall den går sönder under loppet.

Priser år 2000

Camp kostade i år 2 000 norska kronor och i detta ingick instruktörer, en del våt- och torrdräkter till utlåning, middagen på fredag, bilparkering vid Kråkberget samt fri camping på Skipnes. Vill man hyra kajak, så kostade det 1 000 norska kronor för veckan.

Ramble kostade 850 norska kronor och i det ingick parkering, fri tältning och fredagens middag enligt ovan samt ledare på turen. Hyrkajak som sagt 1 000 kronor.

I båda ovanstående fall kunde man (och det gjorde de flesta) delta i onsdagens gemensamma middag och det kostade 130 norska kronor.

Race kostade 2 500 norska kronor och i det ingår parkering enligt ovan, all mat under veckan, sängplats inomhus om man så önskar (det kunde visst vara rättså livat inomhus ibland på nätterna), karta och nödbloss samt ständig eskort av följebåtar för hög säkerhet.

Av varje deltagaravgift går 1 000 kronor till vinstpotten.

Samtliga deltagare hade möjlighet att få ut-

rustning transporterad med båt ut till Skipnes, så ville man, kunde man faktiskt ta med sig det där lilla extra som inte får plats i kajaken.

Övriga kostnader var natthärbärge på Kråkberget första natten ifall man inte paddlar ut till Skipnes då, och sista natten fredag till lördag (om man inte festade hela natten förstås). Säng i fyrbäddsrum med kök, toa och badrum kostade 250 norska kronor/person. Att sätta upp sitt tält och ha tillgång till duschar och toaletter kostade 25 kronor.

Många långväga resenärer väljer att ta några dagar eller mer extra före eller efter arrangemanget och t.ex. passa på att se Lofoten, paddla någonstans i närheten eller åka på valsafari.

Namnbyte

Man överväger att till nästa år byta namn till **Arctic Sea Kayak Festival** för att det ska framgå att arrangemanget innehåller annat än Race.

Så du som tycker att det är kul med ett lärorikt och socialt arrangemang där många paddlare av olika nivå träffas i en unik och mycket vacker miljö med dagsljus 24 timmar per dygn, KOM MED NÄSTA ÅR!!! Camp, Ramble eller Race, vad som passar dig bäst, men tro inte att detta är ett arrangemang endast för atletiska machopojkar, även Race har både mix- och damklasser som tyvärr inte har varit särskilt flitigt besökta hittills. Men det finns även många alldeles vanliga långfärds paddlande damer som definitivt skulle klara att vara med på Race!

Intresserad att delta?

Vill du ha information om Arctic Sea Kayak Festival år 2001, så kan du kontakta

Arctic Sea Kayak Festival

Po.box. 287
N-8401 Sortland
Norge

Tel: +47 76 11 08 70
karl-einar.nordahl@tin.no

Du kan också läsa mer på
<http://playak.com/cgi-local/slink?000725>
Klicka sedan på Havspadling-Terminliste-ASKR.

RESULTAT ASKR

Dag 1. 1 etapp, total distans: 35 km

Namn	Dagens tid
Anders Kristiansen, Norge	03:08:46
Johan Norberg, Sverige	03:10:28
Holger Steinhagen, Tyskland	03:31:32
Leif Hansson, Sverige	03:36:30
Ulf Lundberg, Sverige	03:38:03
Göran Wedin, Sverige	03:43:20
Mirco Wilken, Tyskland	04:00:23
Thomas Diercks, Tyskland	brutit

Dag 2. 3 etapper, total distans: 72 km

Namn	Dagens tid	Total tid
Anders Kristiansen	06:23:49	09:32:35
Johan Norberg	06:32:55	09:34:23
Holger Steinhagen	06:48:39	10:20:11
Leif Hansson	07:03:54	10:40:24
Göran Wedin	07:13:52	10:57:12
Ulf Lundberg	07:25:22	11:03:25
Mirco Wilken	brutit	

Dag 3. 2 etapper, total distans 44 km

Namn	Dagens tid	Total tid
Anders Kristiansen	02:07:00	13:05:53
Johan Norberg	02:10:10	13:09:58
Holger Steinhagen	02:13:23	14:07:49
Leif Hansson	02:34:39	14:48:10
Göran Wedin	02:30:34	15:01:58
Ulf Lundberg	02:45:44	15:22:22

Dag 4 Maraton. 1 etapp, total distans 42 km

Namn	Tid
Eirik Bentzen, Norge	04:24:00
Gunnar Remoe, Norge	04:24:05
Anders Kristiansen, Norge	04:29:15
Johan Norberg, Sverige	04:34:35
Holger Steinhagen, Tyskland	04:40:54
Leif Hansson, Sverige	04:45:22
Göran Wedin, Sverige	04:49:19
Ulf Lundberg, Sverige	04:53:17
Mirco Wilken, Tyskland	05:06:27
Arnolf Nielsen, Norge	05:08:47
Thomas Diercks, Tyskland	05:44:39
Sabine Wilken, Tyskland	05:49:55

Totalt resultat ASKR

Namn	Tid
1. Anders Kristiansen	17:35:08
2. Johan Norberg	17:44:33
3. Holger Steinhagen	18:48:43
4. Leif Hansson	19:33:32
5. Göran Wedin	19:51:17
6. Ulf Lundberg	20:15:39

Arctic Sea Kayak Race

av Ulf Lundberg

-Vad har du för vinkel på din paddel, Anders?

-85 grader

-Roy Willy har 82,5 har jag för mig.

Vi förlorar oss i ändlösa underbara diskussioner om utrustning, träningsupplägg, kost och allt annat som är viktigt för oss med ett passionerat förhållande till paddling.

För utomstående är det meningslösa hårklyverier, men vi älskar det! Det är inte så ofta vi träffar likasinnade.

Under de långa och goda middagarna som ingår i anmälningsavgiften böljar samtalen lugnt fram och tillbaka. Svenska, norska, engelska och tyska blandas. Anekdoter, erfarenheter, skrönor och dagens tävlingsresultat.

Språkförbistringar skiter vi i.

Vi är mer ett lag än en grupp konkurrenter. Vi gör dethär tillsammans. Vi bor rymligt och kan sprida ut våra grejor. Vi är väl förplägade och omhändertagna.

Varken Anders –som leder tävlingen- eller Johan –som är äldst och ligger tvåa- har några divalater. Med sina öppna enkla sätt att vara, anger de tonen och vi stortrivs allihopa.

Dag två är uppdelad i tre etapper; från Tindsøya och nordnordöstvärt till fiskeläget Nyksund och tillbaka i två etapper av i stort sett ren havspaddling i öppen sjö samt runt Tindsøya i den tredje etappen.

Etapp 1:

-Faaan, vad trött jag är!!

Jag har förlorat kontakten med de andra och kämpar ensam i 10-12 sekundmeters motvind med sikte på de vita husen vid Nyksund.

Magen är i olag och jag har sura uppstötningar.

Det är strålande väder och härlig sjögång, men förbjudna tankar på att bryta tävlingen återkommer allt oftare.

Jag måste ha tappat minst tio minuter till Göran, som jag slog med fem minuter i går.

Etapp 2:

-Saaatan, vilken surf!!!

Jag har just passerat Holger, som har problem i medsjön, och fått häng på Göran och Leif.

Vilan i Nyksund och följbåtens mustiga potatissoppa har fått igång mig.

Medsjön ger turboeffekt.

Jag hugger tag i vågen med ett yttertag, lutar mig framåt och surfar iväg när de andra stöttar.

Tävlingsledaren Ottar i följbåten ler brett och gör tummen upp.

Dethär är det jag älskar och är bra på.

Jag går i mål som en trött, lycklig och lallande byfåne. Jag har tagit in vad jag förlorade i motvinden på förmiddagen och jag är med i tävlingen igen.

Dag fyra, maraton.

Vinden är nordlig, c:a 10 m/s. Sol och klart.

Framför oss har vi 42 kilometer maraton, första milen till havs, resten på skyddade vatten i fjordar och mellan öar.

Startfältet är större i dag, det är fritt att ställa upp även om man inte deltagit i de tidigare tävlings-etapperna under den gångna veckan. Anders kommer att få hård konkurrens i toppen.

Elva man och en kvinna på startlinjen. Starten utvecklas som vanligt och fältet splittras när vi kommer ut i motvind och sjögång.

En tätgrupp med Anders, Eirik och Gunnar drar iväg. Längre bak i fältet försöker jag gå ifatt Göran som tagit en lucka, men jag måste också se upp med Mirco som verkar pigg bakom mig.

Jag är revanchsugen så adrenalinets sprutar!

När vi rundar Skogsøyas nordväst-udde tar jag en rövare och försöker gå innanför ett litet skär. Jag är inte säker på om det finns en farbar passage, men vill ta chansen för att få kontakt med Göran. Om det misslyckas kommer Mirco att gå ifatt mig. Det är trångt och grunt, men jag kommer igenom utan att tappa för mycket fart. Jag får kontakt med Göran och går om

honom när han börjar äta något. Längre fram har Anders tvingats släppa tättrion, men Eirik och Gunnar ska komma att hålla ihop ända fram till mål.

Själv försöker jag för gäves att rycka till mig en lucka från Göran. Han hänger envist kvar och går strax ikapp mig. Jag lägger mig på hans våg i tanke att vila lite och sedan rycka ifrån honom igen. Jag rycker, men Göran svarar och går ifrån mig.

I täten taktikkör och spurtar Eirik och Gunnar om segern. Eirik vinner med fem sekunder före Gunnar och Anders kommer fem minuter senare, Johan ytterligare fem minuter senare följt av Holger, Leif, Göran och mig med ungefär fem minuters mellanrum vardera. Tretton minuter efter mig kommer Mirco följt av Arnolf, där- efter Thomas och Sabine, Mirco's fru.

Arctic Sea Kayak Race avslutas med bankett, prisutdelning och fest för alla deltagare, tävlande som ramblare och campare.

Roy Willy fick förra året behålla vandringspokalen, efter att ha erövrat den fem gånger, så Anders är den förste att få sitt namn ingraverat i den nya pokalen. Han är lite blyg vid prisutdelningen, någon får säga till honom att höja pokalen över huvudet. Detta är ett stort ögonblick för mig. Göran och jag har bott ihop med Anders under veckan ute på Tindsøya och vi gillar honom helhjärtat. Det är starkt att se honom stå där som totalsegrare!

Johan, totaltvåa, får pris som segrare i klassen herrar över 40 år. Själv kom jag sist av de som genomförde hela tävlingen, men jag får ändå ett litet pris. Jag är väldigt nöjd med att ha genomfört. De andra var starkare, men jag tog flera av dem i surf. Med fartränning, ett bra roder och en vingpaddel kan jag göra bättre ifrån mig. Jag är sugen på att ställa upp igen!

Mina lärdomar

Utrustning:

Alla utom jag använde roder och de flesta andra hade vingpaddlar. Som inbiten roderhatare har jag blivit tvungen att tänka om. Rodret ger klara fördelar i flera situationer.

* I krabb oregelbunden sjö tvingas man inte till plötsliga ytterdrag och andra tröttande kompenseringar.

* I småsurf är det lättare att hålla kursen med roder än med paddel-teknik, i stor surf verkar det göra mindre skillnad.

* Vid paddling i klunga när man ligger på våg kan man bättre och lättare justera sin position med roder än med ytterdrag och lutning.

* Vid vinskiften och kursändringar behöver man inte släppa paddeln för att justera skäddan och tappar på så vis inte paddelrytmen.

Sammantaget är roder helt enkelt kraftbesparande. Ett problem är att de flesta roder man ser är smäck, de glappar och sviktar. Bästa rodret hade Johan, som en god vän till honom hade byggt av kolfiber. Glappfritt, styvt, djupt och strömlinjeformat.

Den som vill placera sig i tävlingen bör ha ett bra roder.

Vid vanlig långfärdspaddling är roder/skäddafrågan fortfarande öppen enligt min mening. En rad andra aspekter tillkommer.

Jag har tidigare kommit fram till att vid långfärdsfart spelar paddelvalet mindre roll. Farten beror helt övervägande på dagsform och väder. En långfärdspaddel bör dessutom vara tyst och vacker eftersom paddling är en skönhetsupplevelse.

ASKR är en tävling.

Farten ligger högt över vanligt långfärdstempo och vingpaddel är helt klart den snabbaste paddeln.

Träning:

* För att genomföra tävlingen räcker det med god långfärdsform och havsvana.

För att placera sig behövs fartträning.

* Teknisk skicklighet i sjögång lönar sig i allra högsta grad. Johan slog Anders i surf liksom jag då kunde slå de annars starkare Holger, Leif och Göran.

* Man måste också äta rätt. Tillräckligt för att fylla på tömda energidepåer, men inte så mycket att magen vägrar. Min genomklappning under andra dagen berodde på att jag föråt mig på kvällen efter första dagen.

Kompassfäste

av Bengt Rosenhall

Har du liksom jag köpt Suuntos nya kompass "Orca" och upptäckt att den inte passar perfekt på ditt rundade kajakdäck? Ingen fara, jag har hittat den perfekta kompassadaptorn som du skraddarsyr efter dina behov. Så här gjorde jag:

Först besökte jag en bygghandel (Bulltofta Bygg) som säljer "Plätisols" detaljer för stuprör och hängrännor.

I deras sortiment finns en "muff till rensträtt" för deras stuprör.

Muffen är gjord i ett starkt, segt plastmaterial och dess översta fals passar perfekt i kompassens fot.

Dock krävs lite modifieringar med hjälp av såg och fil plus ett visst tålamod.

Pris för muffen: 17 kr.

Därefter kom problemet med att överföra däckets form till muffens rörform för att kunna såga av denna till rätt radie. I mitt fall skulle kompassen passa till en VKV Anita och jag överförde lätt däckprofilen till papper med hjälp av en profilmall (finns hos Clas Ohlsson för cirka 30 kr).

När jag väl hade däckprofilen var det enkelt att bygga en primitiv mall av styv kartong där jag sedan skar ut ett runt hål i lagom dimension för att rymma muffens näst översta fals.

Med muffen monterad i pappmallen kunde jag sedan spraya lite vit färg på muffdelen som stack upp ovanför mallen. På så vis fick jag en perfekt linje att såga av muffen längs. Jag sågade med en liten bit marginal som jag sedan kunde fila och slipa alldeles jämn och fin.

Nu hade jag en ursågning som passade perfekt mot Anitans däckform också återstod bara att såga av den översta falsen på röret, cirka fem millimeter ovanför den näst översta falsen.

Efter slipning och justering kan man enkelt montera kompassen i muffen, med lätt presspassning.

Till slut slipade jag den nya kompassbasen noga med 280-kornigt våtslippapper, slutputsade med Stålull för att till slut lägga ett tunt lager bätvax som slutfinish.

Alltihopa hålls på plats med kompassens ordinarie gummiliner runt kajakens miniknappar.

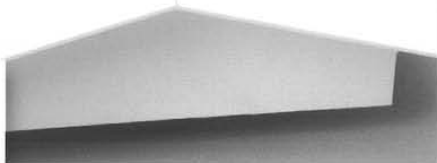
Nu är det bara att paddla iväg med ett proffsigt kompassarrangemang.

Kanske du också har nytta av detta. I så fall lycka till.

◀ Muffen som den ser ut hos bygghandeln. pris: 17 kr

Muffen monterad i pappprofilen av kajakdäcket. Märk ut linjen för sågsnittet med vit sprayfärg

Suunto Orca monterad på den nya däcksadaptern.

▲ Nu har muffen blivit en tunn ring som passar i Orcans underdel. Den övre falsen är cirka fem mm hög.

Kriminalroman står det på bokomslaget och detta är just en deckare, men inte en alldeles vanlig deckare

grumligt vatten

av LEIF STRANDBERG

vilken som helst minsann! Ty såg mig vilken "vanlig" deckare som redan på omslaget frestar en presumtiv läsare med bilden av en kajak? Att denna kajak sedan visar sig få en avgörande huvudroll i själva berättelsens upplösning, gör inte saken sämre. Dessutom råkar författaren vara en ivrig kajakist, medlem av Kontaktnätet och en återkommande skribent i Nyhetsbrevet.

Jag har därför beslutat att boken sorterar under rubriken "Kajaklitteratur".

Detta är inte Leif Strandberg's första bok, men det är hans första roman och det har han skött med den äran! Med sin härliga berättarstil inklusive "Strandberg's patenterade underfundigheter" nystar han här upp, inte bara ett mordfall, utan också en rad mer eller mindre groteska personligheter samt några riktigt sympatiska. Läsaren bjuds även på uppländska miljöskildringar och icke minst en del finsk blodig och heroisk historia, mycket fascinerande!

Boken är en resa i tid, rum och människors innersta vrår, så som det ska vara i en bra deckare och till min stora glädje finner jag att författaren i stor utsträckning har överlämnat åt läsaren att själv besluta i moraliska frågor av typen "Var det rätt eller fel att mörda Erik

Rosén?" eller "Ska de där sexuella böjelserna kallas vedervärdiga, eller bara lite snaskiga?" o.s.v. Det finns en hel del författare som inte kan avhålla sig från frestelsen att bli sina egna moralpredikanter och passa på tillfället att pådyvla läsaren sin innersta mening. Sådant gör en bok lite fadd tycker jag. Strandberg håller sig till att berätta!

Nå, vem var det då som mördade Rosén? Mördare står oftast att finna bland offrets närmaste. Var det alltså systrarna Sonja och Ines "Roséns två damer" som på något sätt låg bakom? För vem mer stod Rosén nära? Hur kommer det sig att man egentligen vet så lite om denne man och hans bakgrund och bekanta? I ett så litet samhälle som Tierp. Står mördaren att finna i Rosén's dimhöljda bakgrund? I denna bakgrund som visar sig innehålla en del märklig information om politik och historia, och där även några RIKTIGT oväntade namn dyker upp! Var HAN inblandad i DETTA!???

/Karin Mentzing

Grumligt Vatten
av Leif Strandberg
Bokförlaget Kärret, Göteborg
ISBN 91-972805-5-0

Följande har jag tagit ur KASK Newsletter (KASK=Kiwi Association of Sea Kayakers, Nya Zealändarnas havspaddlarorganisation) som i sin tur tagit det ur tidningen Greymouth Evening Star, juni 2000, som i sin tur fått det från en Australiensk nyhetsbyrå, Brisbane AAP.

Händelsen visar tydligt att verkligheten överträffar dikten!!!

Amorous Croc Sinks Seaplane

A randy crocodile sank a seaplane when it tried to mate with the plane's float.

A spokesman for the Cooktown Coast Guard in north Queensland said yesterday the empty seaplane's crew were stunned when they watched from ashore and saw the croc make its move.

"I think it got a bit amorous when he saw the float and tried to mount it" the spokesman said.

But the weight of the three metre crocodile was too much for the lightweight plane, which tipped over and sank in Princess Charlotte Bay, 175 km north of Cooktown.

The Coast Guard said it received a call for help on Sunday when the seaplane failed to return after

flying a mechanic and spares to a trawler anchored in the bay near Knight Island on Saturday.

The seaplane had been moored in Princess Charlotte Bay but during the night its crew heard strange noises and went to investigate.

"They shone a spotlight on to the plane and saw this great crocodile trying to make love to the float" the Coast Guard spokesman said.

He said the duty room personell at the Coast Guard headquarters nearly died laughing when they heard about it, but it was serious.

The seaplane sank to the bottom of the bay and plans to salvage it were now under way, the spokesman said.

Paul Caffyn, redaktör på KASK Newsletter, skriver vidare: When the shape of sea kayaks is not too dissimilar from that of a floatplane float, this is a bit of a worry! Short of painting on the kayak hull, "this is a bloke kayak" and not mooring kayaks at night, the mind boggles at what other remedial measures could be taken to avoid the attention of amorous crocodiles with serious close fraternization in mind.

NÄR JAG BLEV MED KAJAK

av Lars Östberg

Telefonen ringer en kväll i maj, en välkänd röst i den andra änden, gamle jobbarkompisen Bertil:

-Du Lasse nu har jag skaffat en glasfiberkajak till som jag har renoverat och fixat till med roder, säte osv!

Till saken hör att Bertil många, många gånger har frågat om inte jag skulle skaffa en kajak och få uppleva hur härligt det är att paddla i sjö, hav och skärgård. Dagsturer eller gärna med packning för flerdagsturer med tält, natta över på små fina öar.

- Nu bestämmer vi att du kommer ut till mig i morgon med fika och smörgåsar för en dagstur, ta med ett ombyte också, säger Bertil bestämt.

-Ja, jag kommer, ska bli spännande, svarar jag och tänker; man kan ju alltid prova.

Vanlig kanot har jag paddlat många gånger. Att det aldrig blivit av med kajak beror på att jag haft motorcykel som jag farit runt med på småvägar i halva Sverige plus några turer till Norge. Det tar ju sin tid det med, man kan inte hinna med allt.

Allt väl, på morgonen var jag hos Bertil och vi drog kajakerna ner till sjön, perfekt väder för en nybörjare. Gick ut i vattnet med kajaken och vinglade ner i sittbrunen.

Vaooo! vilken skön ombonad känsla när jag satt på kapellet och gled ut på sjön.

Bertil visade mig tekniken med paddling och balans, det gick förvånansvärt bra. Det var en härligt känsla, en ny dimension! Natur och friluftsliv har alltid varit det viktigaste i mitt liv.

Nå väl, vi trissade runt sjön hela dagen, landsteg, fikade lite här och där. Jag var heltänd, detta var det bästa som hänt på många år, HELT KLART! Påminde mig om när jag var 15 år och köpt min första moped. Då kunde jag sitta i källaren och bara beundra detta mitt fordon, det var lycka! Samma nu, jag ska köpa min egen kajak, bestämd jag.

Nästa dag åkte vi till en kajakförsäljare. Provade en havskajak som jag tyckte kändes bra. Fullt utrustad, dubbla skott, bra stol i sittbrunnen, roder, säkerhetslinor, bagagenät på däck m.m. till vettigt paketpris. OK, jag tar den. Nu var jag ägare till en lång lång gul-svart Tupperware-burk som lystrade till namnet Kodiak. Leverans om några veckor.

Under tiden passade jag på att läsa det mesta om kajaker, köpte handboken "Långfärdskajak" av Karin Mentzing (ni vet säkert vem

hon är..) En heltäckande handbok, perfekt för en nybörjare (även för erfarna). Läste från pärm till pärm och har lärt mig massor på kort tid tack vare boken. Samtidigt passade jag på att sälja min motorcykel, har kört MC i 20 år, det får räcka, nu var det nya grejer på gång.

Så kom dagen "D", då jag hämtade min KAJAK gul och fin. Nu skulle jag göra allt det där jag läst om och se om jag kunde klara det.

Allt gick jättebra! Det var så jäkla roligt, ingen träningsvärk heller. Var och varannan dag var jag på sjön och bara upplevde, det var härligt. Detta måste jag delge min fru, hon måste också få uppleva, så jag köpte en likadan kajak till, GUL och FIN. Tillsammans med henne blev det långa dagsturer i vackert väder.

Nu var det full fräs på paddlandet och kartor över alla tänkbara sjöar införskaffades. Båtsportkort över västkusten, information om bästa sjösättningsplatser av kompisarna m.m. Täta packsäckar, tält, liggunderlägg, luftmadrass, vindjacka, ullkläder, byxor, coverboots eller stövlar och reservdelar. Översyn på Trangiaköket, bestick, teflonpanna (viktig), trebent stol osv.

Efter många långturer på insjöar ville jag till havet. Min kompis Bertil och jag lyfte upp våra kajaker på biltaket, packade utrustningen med tält och drog ner till Bohusläns skärgård. Där paddlade vi runt flera dagar och tältade med god

mat och öl på kvällarna. Vi hade toppenväder, det var helt underbart.

I en skyddad grund vik med gräs stod tältet. Vi hade gått upp på toppen av ön och satt oss för att kolla på den otroligt vackra solnedgången. Hela horisonten var guldgul, några gråblå moln skymde solen delvis, hela havet låg totalt stilla, en ensam mås flög sakta förbi som en siluett mot solen. Detta är att leva! Stillheten kändes nästan överklig. Det var sista kvällen, suck. I morgon blir det den sista paddelturen hemåt.

Vi paddlade ut på öppna havet, utan skydd av öar och skär, och kände på de stora vågorna och dyningarna. En hisnande och mäktig känsla, det är respektingivande, havet lever verkligen. Kajaken är en sjösäker farkost om den hanteras på rätt sätt.

Så var det dags att åka hem från Bohusläns härliga skärgård, hem till min lilla röda stuga i skogen. Där mötte två glada hundar som hoppade högt när husse kom. Hundarna gillar inte kajaken för då missar dom sina dagliga långpromenader i skog och mark. När matte och husse lägger de gula kajakerna på biltaket och drar iväg, då är dom tråkiga, tycker hundarna.

Detta är min först säsong med kajak och jag ser fram emot många och långa kajakpaddlingar i sjö och hav, med många härliga naturupplevelser, och att få träffa andra kajakister.

PADDLING UTANFÖR STENDÖRREN

JULI 2000

från Leif Karlsson/Kent Rundlöf

Våra kajaker levererades från Trosa till Tystberga Båtsällskaps brygga av uthyraren. Det var strålande väder och vi packade kajakerna fulla. Vi började veckans paddling med den kortaste etappen, för att känna på grejorna, trimma in kajakens inställningar och försöka få en så bra "körställning" som möjligt.

Vi märkte att ryggstödet var lite för klent konstruerat. Pedalstället var mycket enkelt att justera, det kunde man göra utan att kliva ur kajaken.

Första övernattningen i tält fick bli på en ö vid farleden med en vacker fyr som blinkade hela natten.

Nästa morgon vaknade vi till lite regn, som övergick i ett skönt soldis. På kvällen övergick det till strålande sol, men lite kyligt. Vi besökte Stendörren och dess utställning som finns på

museet Naturum, ett vacker plats som rekommenderas. Under lunchen passerade vi ett par som dagpaddlade ut.

På kvällen när vi ska välja tältplats så kan vi räkna till över 100 båtar i vikarna runt den ö vi lade till på. Fascinerande att människor lämnar storstadens trängsel, för att sedan hamna i detta gytter av segel- och motorbåtar. Men det slapp ju vi, eftersom våra farkoster har ett helt annat djupgående än deras.

En av oss började dagen med ett morgondopp. Det regnade i princip hela dagen och hela natten, det kom 43 mm regn den dagen. Rekord för området! Det hade inte regnat så mycket på 50 år?

Vi rundar hela Ringsön, och vågar oss ytterskärs, då det var nästan helt vindstilla och spegelblankt. Efter paddlingsdagens slut så hittar vi Sörmlandsledens övernatt-

ningsstuga på Sävön som var tom och låst. Nycklarna kunde hämtas i Oxelösund, 50 km bort landvägen! Vi försökte göra ett vindskydd av en tvättlina och en presenning, men det visade sig vara en massa hål i den. Vi gjorde om stugans trappa till vårt provisoriska kök. Sämre kök har man haft i sina dagar. Vi tältade på gräsmattan nedanför trappan, till alla Sörmlandsledens vandrares förtjusning (2 st!). En av dem råkar givetvis snava på en av våra tältlinor. Vi tog själva tillfället i akt att gå Sörmlandsleden runt hela ön. Blöta var vi ju redan rakt igenom.

Heldag på Sävön. Inblåsta och inregnade. Det kom bara drygt 20 mm den dagen, men det blåste desto mer. På kvällen och natten så var det vindbyar på över 20 sekundmeter. Men det gick ingen nöd på oss, vi hade gott om mat och dryck, dessutom lite tak över huvudet. Vi hälsade på några vilsna får, rådjur och Sävökon med de stora hornen. Ön var invaderad av danskar som hyrde Sävö gård, ett vackert ställe, dock lite långt ifrån stranden. Vi såg både kustbevakningen och polisen patrullera förbi i sina stora båtar. De är visst ute i alla vä-

der! Dessutom såg vi 2 finska (flaggan på kajaken) paddlare som försvann i snabbt tempo.

Skällande råbockar som råkade i sken när de fick se oss. Vi hade medvind och medströms, lyckades paddla 8 km på två timmar! På vägen in till Stora Uttervik så stötte vi på de värsta vågorna hittills, bra att avsluta en veckotur med, jag fick saltstänk på axlarna, kanoten översköldes av vatten. Men vi kommer fram lyckligt och väl, ”på skakiga ben”, och kan lyfta upp kajakerna på land, och väntan på vidare transport med uthyraren in till Trosa. Totalt såg vi fyra(4!) paddlare under veckan. Inte mycket för att vara i mitten av juli.

Farkoster

Vi hade fina glasfiberkajaker av märket Point 65 som var tillverkade i Estland. De kostar ca 10 000:-. Kajakerna gled väldigt lätt och fint i vattnet. Det finns några detaljmissar som klen ryggestöd, svag styrning (för smalt roder), och svårstängda gummilock till förvaringsutrymmena. Dessutom så fanns det ett par skruvar dragna genom skrovet på kajaken, vilka man får hålla koll på så de inte läcker in vatten.

Med havskajak i Kosterarkipelagen

Havet ligger spegelblankt och stilla fram för oss, när vi paddlar det smala och grunda sundet mellan Starholmen och fastlandet i SVV-riktning. Sundet stinker dyn så man önskar att man vore ute på öppna havet snarast möjligt! Målet är Kosterarkipelagen, ett storslaget paradiset för havspaddlare, och ligger några km utanför Strömstad.

Solen har klättrat upp rejält, och vi njuter i vår lätta sommarklädsel, bestående av t-tröja, långtights och den obligatoriska flytvästen. Det är 30:de september och temperaturen är runt 15-17 grader denna tidiga lördag förmiddag. Vid Krugglö gör vi en kort micropaus innan vi påbörjar överfarten på ca 1800 meter mot Sydkoster. Vi styr kajakerna mot vittjande hummerfiskare, som inte tillhör de pratsammaste precis!

Vi paddlar söderut i "upptäckartempo" och därefter norröver kryssande mellan ett fullständigt myller av öar och skär. Så här kommer Magnus GPS:are väl till nytta. Strax söder om St. Tjälleskär får vi uppleva en koloni av nyfikna sälar. De tittar nyfiket på oss, men håller ett betryggande avstånd på 5 - 10 meter från oss innan de elegant dyker ned i havet igen, för att efter en kort stund titta upp igen på samma betryggande avstånd. Vi njuter av dessa trevliga sälar som gör oss sällskap norrut. Längre fram ser vi ytterligare en sälkoloni som solar sig på skären och slänger sig i havet när vi kommer alltför nära.

Det är en känsla av välbefinnande att få uppleva ett spegelblanka hav sittande i en kajak, med sällskap, sommarvärme (20 grader) i september, en storslagen arkipelag, få tanka en rejäl dos med livgivande friluftsupplevelse, samvaro med en god paddel- och frilufts-

kompis, och när allt detta vävs samman, så blir det; värdefulla stunder som lyfter mig till himmelska höjder, eller klassiskt uttrycket; det går inte att beskriva, det måste upplevas i sin helhet!

Vi når vår förutbestämda lägerplats, Stora Tenholmen, strax utanför vid inloppet till sundet som skiljer Nord- och Sydkoster från varandra. Vi landar på en fin sandstrand, och intar en lägerplats av den högsta graden! En halvtimme senare står vårt gemensamma nattlägret klart för besittning. Vi avnjuter "sommarens" sista grillning ute i havsbandet i gemytlig och kamratlig samvaro, och kvällen hänges åt en tindrande stjärnhimmel. En sagolik avslutning på årtusendets första september månad ute vid Kosterarkipelagen. Innan "John Blund" tar över avlyssnar vi den obligatoriska sjörapporten, som bland annat anger ostliga vindar mellan 5 till 9 m/sek! Och vi ska paddla österut i morgon!

Söndagens vackra sommarvädret som utlovades uteblev! Det är mulet och ostlig vind, allt enligt prognosen. Fördelen med den är att den inte drar upp höga vågor, och jag föredrar motvind för bästa tänkbara kontroll på vågorna!

Överfarten till fastlandet är drygt 3 kms paddling i motvind. Det är långgrund, och sjön blir krabb, men ute i Kosterrännan är djupet 265 meter! Väl över, i lä bakom Grörtholmen återhämtar vi oss innan vi fortsätter de sista dryga 10 km i motvinden fram till Starekilen.

Kosterarkipelagen är ett fantastiskt eldorado för oss kajakpaddlare, och dit kommer vi att återvända flera gånger!

*Vid dubbelpaddeln
Inge Bäckström, Göteborg
2000-10-27*

JAG VILL OCKSÅ VARA EN HÅRDING

av Urban Larsson i Jakobsberg

Min granne paddlar havskajak, han är en riktig hårding! Han surfar omkring i tvåmetersvågor flera dygn i sträck utan vare sig mat eller vatten. En klämd banan, några liter sjövattnen, och ett russinpaket räcker gott och väl mellan Gryts skärgård och Haparanda. Sover gör han direkt på berget, det tar för lång tid att spänna upp tältet. Han håller på med något slags rekord, inte vet jag vad det heter, men det gäller att komma först.

Jag tror att han sover i en påse. Han har dyra vattentäta kläder som andas och en konstig blå undertröja som luktar väldigt illa. Han har slutat att jobba för han har inte tid, han måste träna. När han inte sitter i kajaken eller bestiger någon bergstopp, cyklar han mountainbike, åker rullskidor eller fräser omkring på sådana där moderna skridskor med hjul. Där sitter det inte fast!

När jag berättade om frugan's och min tältsemester på Öland förra året höll han på att skratta ihjäl sig. Själv hade han fotvandrat några månader i Asien efter att ha mist tummen i ökenrallyt Paris - Dakar. Min fru och tonårsdotter är väldigt förtjusta i honom. "Han är så spännande!" Och nu skall vi helt plötsligt åka till Thailand på semester. Vad är det för fel på Öland och Böda sand???

"Du är töntig farsan!" fnysir dottern i sin för korta supertajta T-shirt, du e' bara för beige. Du e' de tre f:n, *fet, ful, och femtio!*

Hon har glömt vem som cyklade Vättern runt 1968 och vandrade tolv och en halv mil på Sörmlandsleden året innan. Då var pappa en hårding som kunde äta myror! Det var innan folk började överdriva saker och ting. När det fortfarande var häftigt att åka tåg till Paris och leka konstnär, och snudd på krigsrubriker om någon övermodig yngling paddlade över Ålands hav.

I dag är det töntigt att åka någonstans närmare än Kina. Och det är flyg som gäller, helst då med helikopter, i alla fall sista biten. Skall man imponera på någon genom att cykla någonstans, så är allt under 200 mil ett stort hån. Paddla skall vi inte tala om, där är det Afrika som gäller. Det är är ojuste mot oss vanliga människor att hålla på så där.

I vår bär jag ner kanoten från vinden, stryker på lite fernissa, och plaskar ut till öarna ute i havsbandet. Där spänner jag upp mitt solblekta bomullstält, pumpar upp luftmadrassen, och somnar tryggt till ejderhonans skrockande. Kanske flyger gumman och dottern förbi där uppe i ett plåtrör i luften. Då skall jag vinka.

INSTRUKTÖRSCERTIFIERINGEN

Instruktörs-certifieringen står i full blom! Antalet utexaminerade instruktörer är nu fem, och fler är på gång till våren.

I samband med kajaksymposiet på Orust i augusti, genomfördes en "helg 1" och en "helg 2" med två olika gäng. Jag hängde med som observatör på ett litet hörn och kan vittna om ett mycket fint och genomarbetat upplägg och proffsigt genomfört program av herrarna Jönsson och Jernehov.

Vad är då Instruktörs-certifiering? frågar sig alla ni nya medlemmar som inte har läst Stefan's artikel i ämnet, publicerat i Nyhetsbrev nr. 11.

Jag finner det lämpligt med en repetition och den kommer här:

Vilka är vi

Bakom detta projekt står Håkan Jernehov och Stefan Jönsson. Håkan har mellan 1993 och 1996 drivit Västkustpaddlarna med huvudinriktning på utbildning i manöver och räddningstekniker. Håkan har jobbat vidare som instruktör och färdledare på frilansbasis fram till nu. Han är också delaktig i utbildningen inom långfärdspaddling som drivs i Nässets Paddlarklubb. Stefan har sedan 1993 varit aktiv som långfärdsinstruktör i Brunnsvikens kanotklubb i Stockholm. Mellan 1993 och 1997 var han även huvudansvarig för instruktörsgruppen inom klubben.

Vad är detta?

En examination, inte en utbildning eller kurs. Den förutsätter att kandidaten har skaffat sig paddelkunskap och erfarenhet på annat håll, samt även har möjlighet att skaffa sig instruktörs- och ledarerfarenhet genom t.ex. en klubb, kanotcentral e.dyl.

Varför?

Havspaddling har under senaste 10-årsperioden växt snabbt i Sverige. En stor efterfrågan på, och behov av, kvalificerade ledare och instruktörer har därmed uppkommit. Tyvärr råder en osäkerhet över vilka kvalifikationer som är nödvändiga för att leda turer samt instruera i manöver, räddning och vattenvana inom- och utomhus.

Målsättning

Att få fram en enhetlig måttstock för att mäta kompetens inom turledning och instruktion för havspaddling och därmed öka kvaliteten och säkerheten vid turpaddling både inom klubbar, vid kanotcentraler och i andra sammanhang.

Tanken är även att systemet skall fungera som en inspirationskälla för ledare och instruktörer att bredda och fördjupa sin kunskaper, samt att skapa en på erfarenhet och eftertanke grundad debatt inom frågor som t.ex.: säkerhet, ledarskap och pedagogik.

Vår syn

Att i olika situationer känna för och med eleven/turdeltagaren är grunden för förståelse och därmed för möjligheten att instruera och leda.

Vi strävar efter en bred kompetens hos instruktörerna. Detta innebär att både turledning, instruktion och förmåga att föreläsa och undervisa krävs.

Kunskap är en färskvara; denna examination garanterar en kunskapsnivå endast vid examinationstillfället. Det är den utexaminerades skyldighet att underhålla, fördjupa och bredda sina kunskaper.

Att lära ut ställer precisa krav på dina kunskaper och ditt handlande; du tvingas till en ständigt omvärdering och därigenom ökar din kunskap.

Lite om innehåll och upplägg

Examinationen äger rum under två helger med en tidsperiod emellan, under vilken det är tänkt att kandidaten skall komplettera sina kunskaper samt skaffa sig instruktörs- och ledarerfarenhet.

Före första helgen får kandidaten svara skriftligt på ett antal frågor och blir även utfrågad muntligen av examinatoren, detta för att undvika missförstånd om examinationens innehåll, förkunskapskrav och målsättning.

Under den första helgen kontrolleras förkunskapskraven inom bl.a. paddel- och räddningsteknik samt navigation, väder, 1:a-hjälpen, långfärdsteknik och gruppmedvetenhet. Vidare går vi ige-

nom kunskapsfodringarna inom ledarskap, instruktion och undervisning, dels genom diskussion av de nedskrivna exempel som kandidaterna har fått hem till sig i förväg och dels praktiskt under helgens andra dag då kandidaterna självständigt får leda en tur samt instruera praktiskt och undervisa.

Under andra helgen testas kandidaternas förmåga att leda turer, praktiskt instruera samt föreläsa och undervisa i havspaddling med relaterade ämnen. Förmåga att hantera olika pedagogiska situationer vad gäller elevernas förkunskaper och olika ämnen testas.

Stefan Jönsson & Håkan Jernehov

Instruktörs-certifieringen - en öppen dialog

Jag följde med lite på ett hörn under instruktörs-certifieringen i augusti 2000 och gladdes över den avslappnade atmosfär som präglade dessa sammankomster.

Du som tagit körkort och har erfarenhet av hur ett företag som TSV lägger upp den här sortens prover, tänker kanske att instruktörs-certifiering ska påminna om en uppkörning med vidhängande teoriprover. För det är ju just så certifieringen är upplagd. Men med den väsentliga skillnaden att här handlar det inte om att försöka kugga eleven, ställa frågor som är omöjliga att besvara o.s.v.

Dessutom genomförs "uppkörningen" i detta fall under två skilda helger, det blir god tid till att lära känna varann och få en klar bild av hur kandidaterna ligger till, vad som förväntas inför "helg 2" o.s.v. och du får fram till helg 2 tid att träna på de saker du behöver förbättra för att bli certifierad.

Man utgår alltså från att de som går upp för helg 2 ska bli certifierade, inte

som hos TSV, där man snarare utgår från att ta minsta chans att få kugga eleven.

Ja, detta med den öppna dialogen, var det som jag kände präglade hela tillställningen. Jönsson och Jernehov resonerar och diskuterar mycket med kandidaterna. Faktum är att hela eftermiddagen och kvällen, första dagen, går ut på att just resonera och diskutera de olika scenarion som kandidaterna fått hem i förväg, för att fundera över.

Det handlar om olika situationer som kan uppkomma under en tur eller kurs. Det är små noveller ur verkliga livet, sådant som alltså inträffat under turer/kurser och man får presentera olika lösningar på hur man kan agera för att lösa situationerna.

Detta är för många en mycket nyttig övning, särskilt för dem som kanske inte har lett turer så mycket, eller mest har haft med lite mer erfarna paddlare att göra.

Detta är något jag noterade angående kandidaterna och som kan vara värt att fundera på för dig som vill gå certifieringen; De som hade vana att leda och undervisa på många olika platser, under olika förhållanden och med olika längd och omfattning på turer/kurser, hade en betydligt större säkerhet än de som i stort sett bara lett och undervisat vid hemmabryggan med ofta ganska homogena grupper. Gör man ungefär samma saker ofta, och på ungefär samma plats, så blir man väldigt säker på just det och skaffar sig fungerande rutiner som man

aldrig behöver fundera över. Byter man däremot ofta miljö och undervisar på olika sätt och med olika nivå på deltagare, så får man en mycket större erfarenhetsbank att ta från. Detta underlättar för dig att säkert och avslappnat kunna klara olika situationer som uppkommer.

Det är också oerhört nyttigt och lärorikt att jobba tillsammans med många olika ledare och instruktörer. Man lär och har utbyte av varann och får på så vis en mycket bredare grund att stå på.

/Karin Mentzing

Följande kajakister är nu certifierade instruktörer

Fredrik Norström

Smörg. 30
412 76 Göteborg

*Verksam i
Näsets Paddlarklubb
Göteborg*

Daniel Jonsson

Skäpplandsg. 8
414 78 Göteborg

*Verksam i
Näsets Paddlarklubb
Göteborg*

Sven Olsson

Sandfjärdsg. 25
120 57 Årsta

*Verksam i
Brunnsvikens Kanotklubb
Stockholm*

Mårten Sundblad

Essinge Brogata 29
112 61 Stockholm

*Har under flera år
drivit kajakkurserna
vid Svärdsklöva*

Tommy Mäntynen

Tältv. 19A
152 70 Södertälje

*Arbetar med
friskvård och friluftsliv
inom Landstinget*